

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

Agentia Nationala de Administrare Fiscala
Directia generala de solutionare
a contestatiilor

DECIZIA NR. _____ / _____ 2006

privind solutionarea contestatiei depusa de Societatea X inregistrata la Ministerul Finantelor Publice - Agentia Nationala de Administrare Fiscala sub nr.*

Directia generala de solutionare a contestatiilor din cadrul Agentiei Nationale de Administrare Fiscala a fost sesizata de Directia generala a finantelor publice prin adresa nr.*, inregistrata la Ministerul Finantelor Publice - Agentia Nationala de Administrare Fiscala sub nr.* asupra contestatiei formulata de Societatea X.

Societatea X contesta Decizia de impunere nr.* emisa in baza raportului de inspectie fiscala nr.* incheiat de reprezentantii Directiei generale a finantelor publice privind suma de x lei, reprezentand taxa pe valoarea adaugata, majorari de intarziere aferente taxei pe valoarea adaugata, penalitati de intarziere aferente taxei pe valoarea adaugata, asa cum reiese din adresa nr.*, aflata in copie la dosarul cauzei.

In raport de data comunicarii Deciziei de impunere nr.*, respectiv 12.10.2005, asa cum reiese din adresa de inaintare nr.*, contestatia a fost depusa in termenul prevazut de art.177 alin.1) din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind **Codul de procedura fiscala, republicata**, fiind inregistrata la Directia generala a finantelor publice in data de 07.11.2005, asa cum rezulta din stampila aplicata de serviciul Registratura pe originalul contestatiei, aflata la dosarul cauzei

Directia generala de solutionare a contestatiilor din cadrul Agentiei Nationale de Administrare Fiscala constatand ca sunt indeplinite dispozitiile art.175, art.177 si art.179 alin.(1) litera c) din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata este legal investita sa se pronunte asupra contestatiei formulata de societatea X.

I. In sustinerea cauzei, contestatoarea aduce urmatoarele argumente:

Contestatoarea arata ca in cursul anului 2004 a achizitionat materiale, respectiv pompe, conducte filet si electrozi de la urmatoarele societati comerciale: Societatile comerciale y, Z, k, cu facturile nr.*, pentru care Societatea X a dedus taxa pe valoarea adaugata in suma de * lei.

Societatea X contesta neacordarea dreptului de deducere pentru taxa pe valoarea adaugata in suma de * lei.

Contestatoarea sustine ca a respectat prevederile art.145 alin.1) si alin.8) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, intrucat facturile privind achizitionarea materialelor au fost inregistrate in jurnalul de vanzari si decontul de TVA al furnizorului cat si in jurnalul de cumparari si decontul de TVA al cumparatorului, iar seriile acestor facturi sunt cuprinse in plaja de numere legal procurate conform prevederilor Hotararii Guvernului nr.831/1997.

Astfel, Societatea X considera ca este prejudiciata de 3 ori: o data prin neacordarea dreptului de deducerea a taxei pe valoarea adaugata pentru materialele aprovizionate legal pe baza facturilor fiscale, a doua oara pentru majorarile si penalitatile aferente acestora si a treia oara pentru achitarea taxei pe valoarea adaugata colectata pentru materialele ce au fost puse in manopera si facturate beneficiarilor pentru care nu s-a acordat dreptul de deducere.

In ceea ce priveste tranzactiile intre persoanele afiliate, contestatoarea arata ca au fost incalcate dispozitiile art.42, alin.(2), lit.f) din Codul de procedura fiscala si sustine ca doar art.27 indice 1 din Codul de procedura fiscala ar putea constitui temei de drept pentru neacordarea dreptului de deducere a TVA, dar acesta este aplicabil ulterior existentei situatiei de fapt si de drept, articol introdus prin Ordonanta Guvernului nr.20/2005, aprobata prin Legea nr.210/2005.

Privitor la controlul incrucisat efectuat la societatea X, contestatoarea arata ca taxa pe valoarea adaugata aferenta facturilor nr.*, care au fost stornate prin facturile fiscale nr.*, nu este inclusa in suma de * lei, pentru care nu s-a acordat deducere.

Referitor la verificarea realitatii si exactitatii datelor inscrise in facturile emise de societatile y,z, k, h , contestatoarea arata urmatoarele:

- Din controlul Directiei generale a finantelor publice Constanta se confirma inregistrarea in evidenta contabila a Societatei z a facturii seria * nr.* reprezentand contravaloarea a doua pompe, marfa fiind achizitionata de la societatea A conform facturii fiscale nr.*.

- Organele de inspectie fiscala nu au precizat temeiul legal privitor la neacordarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adaugata pentru factura nr.*.

- De asemenea, din controlul incrucisat efectuat de catre organele de inspectie fiscala din cadrul Directiei generale a finantelor publice * se confirma faptul ca facturile fiscale emise catre Societatea X au fost inregistrate in evidentele contabile ale Societatii Y.

- Organele de inspectie fiscala nu s-au putut pronunta asupra provenientei marfurilor aprovizionate de societatea X, deoarece nu s-au putut efectua controale incrucisate la societatile furnizoare: Y. Z. K.

- In vederea confirmarii provenientei marfurilor, organele de inspectie fiscala inregistreaza declaratia pe proprie raspundere data de administratorul Societatii Y, care certifica provenienta marfurilor.

Fata de cele aratate, contestatoarea invoca dispozitiile art.6 din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, in sensul ca organul fiscal este indreptatit sa aprecieze, in limitele atributiilor si competentelor ce ii revin, relevanta starilor de fapt fiscale si sa adopte solutia admisa de lege, intemeiata pe constatari complete asupra tuturor imprejurarilor edificatoare in cauza.

Societatea X considera ca au fost incalcate dispozitiile art.62 si art.63 din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, intrucat documentele justificative si evidentele contabile si alte acte doveditoare constituie probe la stabilirea bazei de impunere.

De asemenea, societatea considera ca au fost incalcate prevederile art.5 si art.7 din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala in sensul ca organul fiscal este obligat sa aplice unitar prevederile legislatiei fiscale.

In consecinta, Societatea X solicita anularea capitolului referitor la neacordarea dreptului de deducere a T.V.A in valoare totala de * lei, precum si majorarile si penalitatile aferente in suma de * lei, din actele fiscale incheiate la data de * si de a acorda dreptul de deducere pentru taxa pe valoarea adaugata in suma de * lei.

Prin contestatia nr.*, formulata in completare la contestatia nr.*, Societatea X contesta taxa pe valoarea adaugata in suma de * lei, majorari de intarziere in suma de * lei si penalitati in suma de * lei.

Prin adresa nr.*, inregistrata la Directia generala a finantelor publice * sub nr.* Societatea X solicita suspendarea Deciziei de impunere nr.* privind obligatiile fiscale suplimentare referitoare la TVA, dobanzi si penalitati.

II. Prin Decizia de impunere nr.*, organele de inspectie fiscala din cadrul Directiei generale a finantelor publice * au stabilit in sarcina contestatoarei pentru perioada 01.01.2004 - 30.06.2005 o

taxa pe valoarea adaugata in suma de *lei, pentru urmatoarele motive:

- Neacordarea dreptului de deducere pentru taxa pe valoarea adaugata in suma de * lei aferenta facturilor emise de societatile y,z, k, intrucat din verificarile incrucisate nu au rezultat informatii clare privind provenienta marfurilor, realitatea si legalitatea acestora.

- Calcularea taxei pe valoarea adaugata de plata pentru bunuri constatate lipsa la inventarierea patrimoniului.

La baza emiterii Deciziei de impunere nr.* a stat raportul de inspectie fiscala nr.*, prin care organele de inspectie fiscala au consemnat urmatoarele:

Din verificarile incrucisate efectuate de organele de inspectie fiscala din cadrul Activitatii de control fiscal * reiese ca nu a putut fi identificata provenienta marfurilor si nici a furnizorilor initiali, iar societatile in cauza, respectiv societatile Y. Z. K.H. sunt controlate direct sau indirect de aceeasi persoana, respectiv d-nul X.

In conformitate cu art.145 alin.1) si alin.8) din Legea nr.571/2003, organele de inspectie fiscala nu au acordat dreptul de deducere a taxei pe valoarea adaugata pentru suma de * lei.

Organele de inspectie fiscala au mai constatat ca in luna aprilie 2004 cu nota contabila nr.8 a fost inregistrata in contabilitate suma de * lei reprezentand lipsuri inventar, fara ca Societatea X sa calculeze taxa pe valoarea adaugata aferenta, fiind incalcate dispozitiile art.128 alin.(3), lit.e) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal.

Prin adresa nr.*, aflata in copie la dosarul cauzei, Directia generala a finantelor publice a inaintat Inspectoratului de politie a judetului procesul verbal *, ale carui constatari au stat la baza intocmirii raportului de inspectie fiscala nr.* si a emiterii Deciziei de impunere nr.*, in vederea continuarii cercetarilor privind realitatea si exactitatea inscrisurilor din facturile pentru care nu s-a acordat drept de deducere a taxei pe valoarea adaugata, asa cum reiese din adresa nr.*.

III. Avand in vedere sustinerile contestatoarei si documentele invocate de aceasta, constatariile organelor de inspectie fiscala si actele normative invocate de contestatoare si de organele de inspectie fiscala, se retin urmatoarele:

Cauza supusa solutionarii este daca Agentia Nationala de Administrare Fiscala prin Directia generala de solutionare a contestatiilor se poate pronunta pe fondul contestatiei in conditiile in

care procesul verbal * care a stat la baza intocmirii raportului de inspectie fiscala nr.* si a emiterii Deciziei de impunere nr.* a fost inaintat Inspectoratului de politie a judetului cu adresa nr.* in vederea continuarii cercetarilor privind realitatea si exactitatea in scrisurilor din facturile pentru care nu a fost acordat dreptul de deducere a taxei pe valoarea adaugata.

In fapt, prin Decizia de impunere nr.*, emisa in baza raportului de inspectie fiscala nr.*, organele de inspectie fiscala au stabilit ca pentru perioada 01.01.2004 - 30.06.2005 societatea nu avea drept de deducere a taxei pe valoarea adaugata in suma de * lei aferenta facturilor emise de societatile Y. Z. K. J , intrucat din verificarile incrucisate nu au rezultat informatii clare privind provenienta marfurilor, realitatea si legalitatea acestora.

De asemenea, organele de inspectie fiscala au mai constatat ca societatile y, z, k, j sunt controlate direct sau indirect de aceeasi persoana, respectiv persoana fizica X.

In baza celor constatate mai sus, prin adresa nr.*, aflata in copie la dosarul cauzei, Directia generala a finantelor publice * a inaintat Inspectoratului de politie a judetului, actul de control incheiat la Societatea X in vederea continuarii cercetarilor privind realitatea si exactitatea in scrisurilor din facturile pentru care nu s-a acordat drept de deducere a taxei pe valoarea adaugata.

In drept, art.184 alin.(1) lit.a) din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata precizeaza:

“Suspendarea procedurii de solutionare a contestatiei pe cale administrativa

(1) Organul de solutionare competent poate suspenda, prin decizie motivata, solutionarea cauzei atunci cand:

a) organul care a efectuat activitatea de control a sesizat organele în drept cu privire la existenta indiciilor savarsirii unei infractiuni a carei constatare ar avea o inraurire hotaratoare asupra solutiei ce urmeaza sa fie data in procedura administrativa”.

Astfel, intre stabilirea obligatiilor bugetare prin Decizia de impunere nr.* intocmita de reprezentantii Directiei generale a finantelor publice si stabilirea caracterului infractional al faptelor savarsite de reprezentantii societatii exista o stransa interdependenta de care depinde solutionarea cauzei.

Aceasta interdependenta consta in faptul ca obligatiile fiscale suplimentare au fost stabilite prin Decizia de impunere nr.* pe considerentul ca Societatea X a dedus taxa pe valoarea adaugata in

baza unor facturi, asupra realitatii carora urmeaza sa se pronunte organele de cercetare penala, asa cum reiese din adresa nr.*.

In consecinta, Agentia Nationala de Administrare Fiscala prin Directia generala de solutionare a contestatiilor nu se poate pronunta pe fondul cauzei inainte de a se finaliza solutionarea laturii penale, prioritatea de solutionare in speta o au organele de cercetare penala, avand in vedere faptul ca in speta se pune problema realitatii operatiunilor desfasurate.

Luand in considerare situatia de fapt si prevederile legale mentionate mai sus, se retine ca pana la pronuntarea unei solutii definitive pe latura penala, Agentia Nationala de Administrare Fiscala prin Directia generala de solutionare a contestatiilor nu se poate investi cu solutionarea cauzei, motiv pentru care se va suspenda solutionarea contestatiei pe cale administrativa pentru suma totala de x lei, reprezentand taxa pe valoarea adaugata, majorari de intarziere aferente taxei pe valoarea adaugata si penalitati de intarziere aferente taxei pe valoarea adaugata.

In functie de solutia pronuntata cu caracter definitiv pe latura penala, procedura administrativa va fi reluata in conditiile legii, in temeiul art.184 alin.(3) din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata care precizeaza : *“Procedura administrativa este reluata la incetarea motivului care a determinat suspendarea [...]”*.

In ceea ce priveste solicitarea contestatoarei referitoare la "suspendarea Deciziei de impunere nr.* privind obligatiile fiscale suplimentare constand in TVA, dobanzi si penalitati", se retin urmatoarele:

Conform prevederilor art.185 alin.(1) din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, **“Introducerea contestatiei pe calea administrativa de atac nu suspenda executarea actului administrativ fiscal”**.

Alin.(2) al art.185 din actul normativ mentionat mai sus precizeaza:

“Organul de solutionare a contestatiei poate suspenda executarea actului administrativ atacat pana la solutionarea contestatiei, la cererea temeinic justificata a contestatorului”.

In analiza temeiniciei cererii, pentru a se putea dispune suspendarea executarii Deciziei de impunere nr.*, trebuie sa existe o indoiala puternica asupra legalitatii actului de control contestat, de asemenea se impune ca societatea contestatoare sa fie amenintata cu o vatamare ireparabila.

Avand in vedere ca in cauza se ridica problema realitatii si exactitatii inregistrurilor din facturile pentru care nu s-a acordat dreptul de deducere a taxei pe valoarea adaugata, care fac obiectul cercetarii penale, organele administrative nu se pot pronunta asupra obligatiilor fiscale suplimentare stabilite prin Decizia de impunere nr.*, inainte de a se finaliza solutionarea laturii penale.

Totodata, in lipsa unor documente doveditoare din care sa rezulte iminenta producerii unei pagube prin care sa se justifice temeinicia cererii de suspendare a executarii actului administrativ fiscal si tinand cont de prevederile legale mentionate, nu se poate da curs solicitarii contestatoarei, urmand a se respinge ca neintemeiata cererea de suspendare a executarii Deciziei de impunere nr *.

Pentru considerentele retinute si in temeiul art.184 alin.(1) lit.a) si alin.(3), art.185 alin.(1), alin.(2) coroborat cu art.186 alin.(4) din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, se

DECIDE

1. Suspendarea solutionarii contestatiei formulate de Societatea X pentru suma totala de x lei, reprezentand taxa pe valoarea adaugata, majorari de intarziere aferente taxei pe valoarea adaugata si penalitati de intarziere aferente taxei pe valoarea adaugata, pana la pronuntarea unei solutii definitive pe latura penala, procedura administrativa urmand a fi reluata la incetarea motivului care a determinat suspendarea, in conditiile legii, conform celor retinute in prezenta decizie.

Transmiterea dosarului cauzei organului de inspectie fiscala urmand ca la incetarea motivului care a determinat suspendarea acesta sa fie transmis organului competent, pentru solutionarea cauzei in functie de solutia pronuntata.

2. Respingerea ca neintemeiata a solicitarii privind suspendarea executarii actului administrativ fiscal contestat, respectiv a Deciziei de impunere nr.*.

Prezenta decizie poate fi atacata la Curtea de Apel *, in termen de 6 luni de la comunicare.